

**[Ejnar Kjær.]**

Det nye i § 306 bestaar for det første i, at man definerer Begrebet „uforsvarlig Økonomi“. Det fastslaaes, at hvis en Mand har haft en Indtægt, der er større end hans eller Fagets sædvanlige, skal der gaa en vis Tid, inden han kan faa Understøttelse uden Fattighjælpsvirkning. Denne Bestemmelse svarer for øvrigt ganske til den individuelle Sæsonarbejder-Regel, som er foreslaaet indført i Arbejdsløshedsloven. For det andet foreslaas det, at hvis en Mand i en Del af Aaret tjener lige saa meget som en lavtlønnet Tjenestemand, der sædvanligvis ikke kan faa offentlig Understøttelse, kan han i Resten af Aaret ikke faa Kommunehjælp uden Virkning. Og for det tredje foreslaas det, at en Person, der godt kunde være nydende Medlem af en Sygekasse, som har Raad til at være det, men som alligevel ikke er det, skal have eventuel Lægehjælp med Fattighjælpsvirkning. Jeg mener, at alt dette er baade rimeligt og fornuftigt. Jeg mener ogsaa, at det er rigtigt, at man har skærpet Dispensationsreglerne, og navnlig er jeg tilfreds med, at en Dispensation skal have Amtmandens Godkendelse; det sikrer en haardt tiltrængt Ensartethed.

I § 307 fastsættes det, hvornaar Virkningen indtræder ved Modtagelse af, hvad man kalder løbende Kommunehjælp. Der indføres faste, men ingenlunde strenge Regler. Hovedbestemmelsen findes vel nok i Stk. 2, Nr. 1, der siger, at naar en Person inden for et Tidsrum af 18 Maaneder i 12 Maaneder har modtaget løbende Kommunehjælp og Hjælpen har udgjort et Beløb, der svarer til Kommunehjælpens Maksimum, faar den Fattighjælpsvirkning. De  $\frac{2}{3}$  af Socialudvalgets Medlemmer kan dog udsætte Retsvirkningens Indtræden i indtil 1 Aar, hvis der er Udsigt til, at vedkommende vil komme til at klare sig selv, og endvidere kan Kommunalbestyrelsen med  $\frac{2}{3}$  Majoritet bestemme, at Virkningen ikke skal indtræde, hvis der er Tale om langvarig Sygdom hos den paagældende eller hans Familie, eller hvis der er Tale om meget store Forsørgerbyrder.

Jeg er ikke i Tvivl om, at mange vil synes, at disse Regler er for lempelige; jeg tror imidlertid, at man saa nogenlunde har fundet det rette, thi som jeg sagde før, er ingen interesseret i, at nogen uberettiget kommer over paa Fattigvæsenet, og jeg vil gentage, hvad jeg ogsaa sagde før, at jeg tror ikke, nogen vil komme der uberettiget efter de her foreslaaede Regler. Dertil vil jeg føje, at det forekommer mig i nogen Grad at være uden Mening, naar det

ærede Medlem Hr. Villumsen kalder de her foreslaaede Bestemmelser saa nogenlunde analoge med de i den gamle Fattiglov gældende; det er de meget langtfra.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale ogsaa dette Lovforslag til Vedtagelse i dette høje Ting.

**Falk-Jensen:** Vi er nu naaet til det tredje af de Lovforslag, der er Resultatet af det nedsatte Udvalgs Arbejde, og da mine Partifæller, der har været Ordførere for de to foregaaende Lovforslag, udførligt har udtalt sig om Det konservative Folkepartis Stilling til den sociale Lovgivning, skal jeg fatte mig meget kort.

Som det fremgaar af den enstemmige Betænkning, har det ikke været Udvalgets Mening at foreslaa Ændringer, der kunde gaa ud over de vanskeligt stillede; thi det er klart, at saaledes som Forholdene er i Øjeblikket, er de vanskelige for overordentlig mange Mennesker, og det er beundringsværdigt, som de kan klare sig. Der er alt-saa fra vor Side aldeles ikke noget Ønske om at forringe Kaarene for de daarligst stillede; men naar man gennem Aarene i Praksis har beskæftiget sig med Administrationen af den sociale Lovgivning, bliver man for det første opmærksom paa, at Loven bliver administreret overordentlig forskelligt de forskellige Steder. Dette maa siges at være meget utilfredsstillende. Det kan jo ikke være tilfredsstillende for nogen, der søger at administrere Loven efter dens Aand og Bogstav, at man andre Steder ganske roligt saboterer de Bestemmelser, der nu engang er saaledes, og at man her og dér faar at vide: I er for strenge, I bærer jer forkert ad, naar Virkeligheden er den, at man kun administrerer Loven, som den er. Hermed tænkte jeg nærmest paa Bestemmelserne om Hjælp med Fattighjælps Virkning; men hvis man ser paa, hvorledes man har administreret Tildelingen af Hjælpen, saa er der ogsaa paa dette Punkt stor Forskel paa, hvorledes det er gjort. Jeg finder, at der er al mulig Grund til at tage disse Spørgsmaal op til Under-søgelse, og det er det, der er sket.

Nu siger man fra Socialdemokratiet: vi har bragt Ofre, vi er kommet et langt Stykke imod jer, der har stillet Krav om det ene og om det andet. Og her maa det siges, at vi fra konservativ Side kunde have ønsket mange Ting taget med op til Overvejelse. Loven har jo nu virket saa længe, at der rundt omkring er indhøstet Erfaringer. Jeg kan f. Eks. pege paa de Bemærkninger, der staar i vor Betænkning,